

De Van der Lijn-onderscheiding 1991 toegekend aan Henk Römer op 31 mei 1991 in het Museum Schokland

Het doel van de Van der Lijn-prijs is jaarlijks een amateur een schouderklopje te geven voor gepubliceerd en zeer goed wetenschappelijk verantwoord werk.

De motivatie van deze prijstoekenning lag ditmaal op het gebied van de 'structurele geologie'. Met name voor verkenningen van de ondergrond in Midden- en Oost-Twente, uitgevoerd door middel van grondboringen. Recentelijk is de meer diepere ondergrond door Römer onderzocht met behulp van gammastralingdetectie-apparatuur. Hierbij zijn onder meer keileempakketten van Scandinavische herkomst gelocaliseerd.

Niet alleen kon een dieper inzicht in de tektoniek worden verkregen, ook kwamen praktisch toepasbare gegevens beschikbaar, die door waterleidingsmaatschappijen en milieu-organisaties konden worden gebruikt. De heer C. Ehlers, voorzitter van de NGV, karakteriseerde Henk Römer als een buitengewoon bescheiden en aimable mens. Hij bezit daarbij de gave tot het boeiend uitdragen van zijn kennis.

Het is niet alleen de geologie, maar de gehele natuurwetenschap zie zijn interesse draagt.

Daarbij is hij geen 'ivoren torenfiguur', maar een uitgesproken 'doe het zelf', die systematisch perceel na perceel met zijn grondboor wenst af te werken, om nauwkeurig het verloop van afzettingen en breuken te kunnen vervolgen.

Als kleuter toonde hij reeds deze drang tot onderzoek.

Hij scheidde de teelaarde uit de tuin van zijn ouderlijk huis terzijde, met de motivatie 'Ik zoek de steen van de grond, want hieronder moet steen zijn'.

Zelf zegt hij het volgende: 'Vanaf zijn jeugd heeft hij de toenmalige pioniers Beernink, Van Sambeek en Van der Lijn leren kennen.

Op zijn vraag aan Van Sambeek, hoe de ondergrond in Twente is opgebouwd, kwam het antwoord: 'Er is niets over te lezen, als je wat wilt weten, dan

zoek het zelf maar uit'.

Deze instelling heeft hij zijn leven lang behouden. Als autochtoon Twentenaar valt hem een flauwe terreinrug op.

Zijn onderzoek beperkt hij het liefst tot eigen regio, waarbij het gebied tussen Buurse en Losser zijn speciale voorkeur heeft.

Zij advies is om niet klakkeloos voort te bouwen op gegevens van voorgangers, maar om argwanend en analytisch eigen uitkomsten te interpreteren.

Een van zijn publicaties (Grondboor & Hamer feb. 1982) gaat over het ontstaan van de heuvelrug Alstätte-Enschede-Oldenzaal.

Hij concludeert dat deze hoogten reeds vóór het Pleistoceen bestonden.

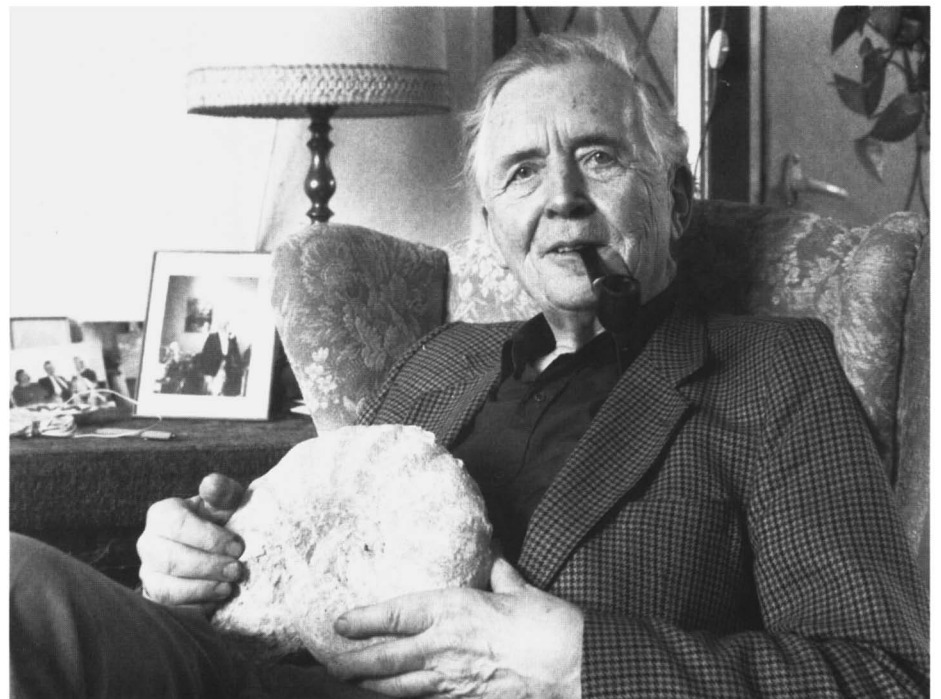
Met name bij Oldenzaal is er sprake van een hooggelegen Tertiair-gebied met een Mesozoïsche kern.

Hooguit hebben de randen enige schavende of stuwende invloed van het landijs ondergaan.

Hier dus geen stuwwal en geen verschubbing!

Zijn passie tot de geologie loopt samen met zijn actieve deelname aan de NGV waarvan hij erelid is en waartoe hij zich jarenlang als voorzitter en redacteur heeft ingezet.

T.J.

Henk Römer. Foto Dinand Buisman. (Dagblad Tubantia).

